

var uvidende om, at Barnets Fader var gift, og denne Uvidenhed ikke maa tilskrives en særlig Skjødesløshed fra hendes Side, er hun berettiget til at fordre det fornødne afsat af Boet, saaledes at hun indtil Barnets 18de Aar kan faa Underholdningsbidragene erlagte, dog at det afsatte ikke maa overstige, hvad hvert ægte Barn arver.

Til Belysning af, hvor uretfærdig Lovens Regel er, skal nævnes et Tilfælde, som jeg lige har haft at ordne paa Studenter-samfundets Retshjælpkontor.

En ret velstillet Mand, der bor udenfor Kjøbenhavn, men hver Dag kommer til Byen i Forretningsanliggender, gjorde her Bekjendtskab med en ung uberygtet Pige, der netop var kommen hertil fra Provinserne. Skjønt han var gift og havde 3—4 Børn, bildte han hende ind, at han var ugift, forlovede sig med hende og besvangrede hende. Først senere erfarede hun, hvorledes hun var bleven bedraget. At hun under de foreliggende Omstændigheder havde stolet paa hans Foregivende om at være ugift, og troet paa hans Ægteskabsløfte, kunde vel ikke tilregnes hende som for stor Letsindighed. Barnefaderen havde nu i 4 Aar betalt hende et Bidrag, der vel i og for sig var ubetydeligt, men dog noget større end det, der kunde ventes tilkjendt af Øvrigheden. Da hun nu skulde giftes, ønskede hun Forholdet ordnet ved et skriftligt Forlig. Hertil var han ikke uvillig, men nægtede *under Paaberaabelse af Lov 20de April 1888 § 3* at gaa ind paa, at der i Tilfælde af hans Død skulde afsættes det nødvendige af Boet, for at Moderen kunde faa sikret Betaling af Bidragene til Barnets 18de Aar. Det er jo klart, at her stod en betydelig Interesse paa Spil for Moderen: han var ikke ung og kunde dø længe før Udløbet af de resterende 14 Aar, efterladende sig nok ogsaa til Dækning af Bidrag til hendes Barn. Han havde Loven paa sin Side — hun Billighed og Retfærdighed. Vel er det klart, at Hustruen med Rette kunde beklage sig over det skete — men der var ikke tilstrækkelig Grund til, at det skete skulde gaa mere end nødvendigt ud over den Kvinde, der i Uvidenhed havde medvirket til at krænke hende. Manden kan paa talrige andre Maader paaføre Familien Tab og forringe den Formue, hvoraf ogsaa Hustruen skulde nyde godt, — hvorfor skulde man da i *dette ene* Tilfælde være saa haard at nægte den forførte Pige Ret til Afsætning af Bidrag, fordi dette *muligvis* kunde skade Hu-